

Kamu Emekçisinin Sesi

Sayı: 1

İletişim: kamuemekcisinin sesi@gmail.com

Grev grev gibi olmalı

KESK, 19 Aralık'ta greve gitti. Kamu emekçilerine sefalet zammını dayatan AKP-Memur-Sen mamülü sözde toplu sözleşmeyi ciddi anlamda protesto eden tek güç yine KESK oldu.

Ancak KESK'in haklı taleplerle gerçekleştirdiği grevin gerçek anlamıyla bir grev olup olmadığını da açık yüreklilikle ortaya koymalıyız. Farklı işyerleri farklı deneyimler yaşadı. Kimi işyerinde hiç iş bırakılmazken, kimi işyerleri büyük bir coşkuyla yürüyüş güzergâhlarına koştu. Ancak bir bütün olarak grevin amacına ulaşmış olmadığı konusunda tam bir muamma var.

KESK Genel Merkezi herhangi bir grev değerlendirmesi yapmamış durumda. Grevdeki en önemli talep yandaş sendikayla yapılan toplu sözleşmenin bütçe sürecinde emekçilerin çıkarları doğrultusunda düzeltilmesiydi. Göstermelik de olsa, yandaş sendikayla da yapılsa bir toplu sözleşme imzalandıktan sonra AKP'nin çoğunluğunu oluşturduğu bir mecliste oylanacak bir bütçede düzeltme yapılması için büyük bir sendikal gücün açığa çıkartılması gerektiği açıktı. Gerçekçi olursak bu tür bir etkiyi KESK'in tek başına sağlaması zordur. Sadece KESK greve çıktığı durumda, bu greve yüzde 90'lara yakın bir katılım gerçekleştirilmesi gerektiği söylenebilir. Tabii ki bu düzeye ulaşan bir etki tek günlük bir grevle değil ancak haklar alınincaya kadar sürecek bir grevle sağlanabilir.

Dahası bütçe sadece kamu emekçilerini ilgilendirmiyor, tüm emekçilerin duyarlılığını harekete geçirebilecek bir başlıktır. Dolayısıyla bütçe görüşmelerine yönelik bir grevin toplumsal ayağının da bu perspektifle örgütlenmesi gerekir.

Tüm bunları KESK yönetiminin bilmediği düşünülebilir mi? Peki neden bu doğrultuda örgütlü bir hazırlık yapılmadı

ve tek günlük, sembolik bir grev düzenlendi? Bu grev gerçekten grev miydi?

Açık olmak gerekirse yaptığımız bir grev değil bir protestoydu. Kitlese yürüyüşler ve alanlardaki mitinglerle hükümet ve yandaş sendika protesto edildi. Bir protesto olarak bakıldığında eylemin tamamen başarısız olduğu söylenemez. Ancak bir grev olarak bakıldığında tablo iç açıcı değildir.

KESK yönetiminin de ne grevle ne de grevin konusu olan bütçe görüşmelerinin akıbetiyle ilgili herhangi bir açıklama yapmaması da yapılan eylemin bizzat KESK yönetiminin kendisi tarafından, bir protestodan ibaret görüldüğünü kanıtıyor.

KESK bir grev değil ulusal çapta bir protesto eylemi düzenlemeliydi. Bu tür özensiz eylem kararları kamu emekçilerinin bilincindeki grev kavramının içini boşaltıyor. Bu yaklaşımlar sendika militanlarını gelecekte gerçekten grev yapılması gereken durumlarda kamu emekçilerini bunun gerçek bir grev olduğuna ikna etmek gibi garip bir durumla karşı karşıya bırakacaktır.

Çok açık. KESK sonbahar geldiğinde bir Ankara eylemi, Kasım sonu Aralık gibi de grev yapmak zorunda değildir. Durum ve gücümüz bir protesto eylemine uygunsa bu yapılmalıdır. Her durumda eylem tabandan örgütlenmeli grev komiteleri oluşturulmalı ve özellikle grev söz konusu olduğunda işyerlerinde hizmetin durmasını sağlayacak biçimde grev gözcülüğü mekanizmaları işletilmelidir. Hangi tür eylem olursa olsun "dostlar alışverişte görsün" mantığıyla değil hakkıyla ve amacına uygun olarak örgütlenmelidir. Grev hak almak için en etkili silahtır bu silahın içinin boşaltılması kabul edilemez.

Sağlık emekçileri grevdeydi!

Bilindiği gibi KESK 19 Aralık'ta, "insanca bir yaşam için, emekten yana eşitlikçi bir bütçe için", bir grev ilan etmişti. Tüm kamu emekçileri gibi sağlık emekçileri de greve katılım sağladı. Sağlığın, özelleştirme sürecine girdiğinden beri uzun zamandır yaşadığı en büyük sıkıntılar olan düşük ücret ve kullanılmayan izinler için sağlık emekçileri zaten Aralık ayı boyunca bir kaç kere eylem yapmış aynı zamanda iki kere greve gitmişlerdi. Bu grevlerden biri aile hekimlerine yönelik olan torba yasa tasarısı ile meclisten geçirilmeye çalışılan görev alanı dışında acil servislerde nöbet tutma zorunluluğunun getirilmesine karşıydı.

Diğeri ise hastanelerde uzun saatler çalışan, izin kullanamayan ve bunun karşılığında insanca yaşam sürecek miktarın altında ücret verilmesini hatta üniversite hastanelerinde aylarca hiç ücret alamayan asistan doktorların yaptığı grevdi. Hastaneler ve sağlık ocakları birer kaynayan kazan haline gelmişken 19 Aralık Grevine de katılım bazı kentlerde en çok sağlık emekçilerinden, sağlık emekçileri arasında da doktorlardan oldu.

19 Aralık grevinin en etkili olduğu yerler ise yine eğitim ve araştırma hastaneleri oldu. Eğitim ve araştırma hastanelerinde greve katılım büyük oranda gerçekleşti, belirlenen merkezlerde sağlık emekçileri de diğer kamu emekçileri ile bir araya gelip bütçe görüşmelerini protesto edip insanca bir yaşam sürecek ücret talep ettiler.

Medyada 17 Aralık operasyonu olarak sunulan fakat burjuvazinin iç savaşının yeni bir perdesi olan yolsuzluk ve rüşvet operasyonuna 19 Aralık grevinin denk düşmesi, grevin medyada çok fazla yer almamasına sebep oldu. Fakat sağlık emekçileri ve tüm kamu emekçileri bu rüşvet ve yolsuzluk skandalını teşhir ve protesto etmek için "Çetelere değil emekçiye bütçe!" sloganını attılar. Ayrıca 17 Aralık yolsuzluğunun simgesi olan ayakkabı kutuları ile greve katıldılar.

Her geçen gün sağlık emekçilerine yönelik yeni bir hak gaspı ve baskı demek olan bu torba yasalar sağlık emekçilerinin ve tüm kamu emekçilerinin hükümetin karşısına daha sert bir şekilde çıkmasına sebep olacaktır. Kamu emekçilerinin grevi bu defa 17 Aralık'taki yolsuzluk ve rüşvet operasyonunun gölgesinde kalmış olabilir ama bir daha ki sefere sınıf masaya yumruğunu vurduğunda gündemde sadece işçi ve emekçiler olacaktır.

2014 Bütçesi ve Kamu Emekçileri

Kamu emekçilerinin 19 Aralık greviyle protesto ettiği 2014 bütçesi TBMM’de kabul edildi. Bu bütçeye yakından baktığımızda 2014’ün işçi ve emekçilere yönelik saldırıların yoğunlaşacağını görmekteyiz.

2014 bütçesinin ana omurgasını oluşturan vergi gelirlerinin büyük bölümü emekçilerin maaşlarından, ücretlerinden kesilen gelir vergisinden (toplam vergi gelirlerinin yüzde 17.6’sı), toplam vergi gelirlerinin yüzde 70’i ise halkın günlük harcamalarında ödediği dolaylı vergilerden elde edilecektir. Sermayenin doğrudan ödediği kurumlar vergisi ise vergi gelirlerinin sadece yüzde 7.68’ini oluşturacaktır.

ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarını karşılamak (ücretleri artırmak, istihdam yaratmak vb.) gibi bir derdi yoktur. Bu bakımdan 2014 bütçesinin kamu emekçileri açısından dikkat çeken özelliği, kamu istihdamında belirgin bir daralmaya gidilmesidir. 2013 yılı içinde bugüne kadar 134 bin yeni kamu personeli alan hükümet, önümüzdeki yıl alacağı memur sayısını yaklaşık yarı yarıya azaltarak 74 bine düşürmeyi ve personel dışındaki kamu harcamalarında kısıntıya gitmeyi planlamaktadır. 2014 bütçesinden faiz gideri olarak 52 milyar TL ayrılırken, 3 milyon kamu çalışanına personel gideri olarak sadece 110 milyar TL ayrılmaktadır. Bütçede maaşlardaki ve istihdamdaki bu “tasarruf”un yanı sıra bir de kamuda esnek çalışma

Büyük bölümünü işçi ve emekçilerin ödediği gelir vergisinin miktarının 63 milyar TL’den 71 milyar TL’ye yükseltilmesi, vergi yükünün 2014 yılında da emekçilerin sırtına yıkılacağını göstermektedir. Artan oranlı vergi dilimi uygulaması nedeniyle ücretlilerin gelirleri fiilen erimekte, özellikle kamu emekçilerine verilen maaş zammının çok daha fazlası “vergi dilimi” uygulaması ile geri alınmaktadır. 2014 yılında enflasyonun yüzde 6’dan fazla çıkması durumunda 2014 için kamu emekçilerine enflasyon farkı ödenmeyeceğinden 2.5 milyon kamu emekçisinden en az 1.5 milyonunun satın alma gücü reel olarak azalacaktır. Yine kamu emekçilerine yapılan 123 TL’lik artış muhtemel vergi artışları ve zamlar karşısında kısa süre içinde buharlaşacaktır.

AKP hükümetinin de kendisinden öncekiler gibi kamu harcamalarını işçi ve emekçilerin temel

ve performans değerlendirme uygulamalarının yaygınlaştırılması ile kamu emekçilerinin iş yükü ve iş yoğunluğu daha artacaktır. Üstelik kamudaki istihdamın fazla olduğu yönündeki tüm iddialara rağmen rakamlar Türkiye’de bir kamu emekçisinin OECD ülkelerindeki meslektaşının iki katı çalıştığını ortaya koymaktadır.

Özetle 2014 bütçesi de daha öncekiler gibi emeğin sömürsü, toplumun yoksullaşması ve doğanın yok edilmesi pahasına bir avuç sermayedarın daha fazla kâr elde etmesini güvence altına alma amacına dönüktür. Bununla birlikte bu bütçeye asıl damgasını vuran, işçi sınıfı ve emekçilerin sırtından daha fazla tasarruf ederek, ağır bir ekonomik krizin artan olasılığına karşı sermayeyi kurtarma hedefidir. Kamu emekçileri 2014’te daha sert mücadelelere hazırlık yapmalıdır.

Eğitimci sorunları ve sendikalaşma

Eğitim bir toplumun en temel yapıtaşdır ve burada en büyük görevse şüphesiz biz eğitimcilere düşmektedir. Fakat mevcut eğitim düzeni içerisinde eğitimcilerin temel ekonomik ve sosyal hakları düşünülünce kolaylıkla arka plana atıldığımız aşıkardır. Oysa ki biz sistemin doğrudan bir parçası olarak eğitimin iyileştirilmesi adı altında birçok düzenlemeyi yapan bürokratlardan çok daha deneyimli ve bilgiliyiz. Ancak biz eğitimcilerin öneri ve istekleri kulak ardı edilmekte, taleplerimiz hiçe sayılmakta ve bize dayatılanı koşulsuz kabul etmemiz beklenmektedir. Bu durum haklı olarak söz sahibi olma isteğimizi arttırmakta ve bizi sendikalara yönlendirmektedir.

Sendika deyince akla birçok soru işaretide beraberinde gelmektedir. Acaba sendikam benim çalışma şartlarımı iyileştirebilir mi, problemlerime çözüm olur mu yoksa sadece siyasi kimliğini ortaya koymaya mı yarar gibi sorular. 19 Aralık grev çağrısı bana sendikaya yönelme söz sahibi olma konusunda ilk adımı attıran oldu. Sonrasında sendikaya üye olmaya karar verdim ve sendika bürosuna uğrayarak sendikaya üye olmak istediğimi ancak üyelik amacımın bir taraf olmak için değil onlardan beklentimin biz öğretmenlerin arkasında durmak ve haklarımızı korumak olduğunu dile getirdim. Sonuç olarak aldığım dönütler içime su serpti ve böylece ben ve birçok öğretmen arkadaşım o hafta sendikaya üyeliğimizi gerçekleştirdik. Fakat hala grev konusunda şüphelerimiz vardı. Çünkü bu yıla kadar okulumuzda hiçbir öğretmen böyle bir greve katılmamıştı ve tek bir somut netice yoktu. Sonunda 18 Aralık akşamı meydanlara çıkmaya bizim gibi kamu emekçilerinin yanında yer almaya karar verdik böylece greve dahil olduk.

19 Aralık günü sendikamızla beraber Çapa'da yerimizi aldık ve beyazta doğru yola koyulduk. Ancak greve katılım beklentileri karşılamamıştı bununla beraber mecliste 2014 bütçe konuşmalarının yapıldığı şu günlerde hakkımızı aramak için daha iyi bir zamanlama olamazdı. Üstelik temsili hükümet yandaşı sendikanın bizim için mükafat gördüğü bizimse burjuvazinin yeni bir ayıbı olarak kabul ettiğimiz 123 liralık zam da ortadayken. Ancak işler bu şekilde yürümedi, grev yolsuzluk operasyonunu eleştirmekle sınırlı kalıp genel bir hükümet eleştirisini geçemezken kamu emekçilerine özgü sorunlar yeterli düzeyde dile getirilemedi. KESK grevi ve sendikaları örgütlenme konusunda bu seferlik sınıfta kalmıştır. Biz bu konuda üstümüze düşeni yapmaya devam etmeli hakkımız olan talepleri almaya kadar haklı mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Biz eğitimciler olarak okullarımızda öğrencilerimize daha verimli olmaya and içerek bu doğrultuda eğitimde elimizden geleni yapmaya gayret göstermekteyiz. Bize dayatılan yenilik adı verilen birçok düzenlemenin var olan çalışma ve yaşam koşullarımızı ağırlaştırmaktan ileri gitmediğinin en yakın gözlemcileriyiz. Buna rağmen bize performans değerlendirme zorunlu rotasyon şeklinde yeni dayatmalarını meşrulaştırma çalışmalarında devam etmektedir. Bunlar ortadayken bize düşen hakkımızı aramak ve bunu her fırsatta dile getirmek olacaktır.

